

Obsah:

První uzlík je docela nepatrný, protože když máme štěstí, tak v dětství nic závažného řešit nemusíme. To až v dospělosti si můžeme občas povzdychnout a třeba konstatovat: Maminky se na nás svou dobrotivostí možná i provinily. 9

Uzlík druhý – je až s podivem, na co všechno si člověk z dětství může pamatovat. 10

Třetí uzlík – je uzlík sešmodrchaný z osudů. 11

Rozmotávat **čtvrtý uzlík** je vlastně také příjemné. Mít totiž strýce, jako byl Karel, to je pro kluka učiněné štěstí, protože může poznat, jak vypadá správný chlap. 14

Uzlík pátý je jen nepatrným uzlíčkem na provázku dětství. Každý kluk musí zjistit, že v životě je něco za něco. 17

Uzlík v pořadí šestý už tak snadno rozvázat nešel. Ale nakonec se to podařilo, protože i když k sobě mají lidé někdy daleko, sblížit se mohou. 19

Když rozmotám **uzlík sedmý**, přijdu na to, že ač to bylo v naší společnosti v padesátých letech hodně ponuré, v mém dětství byly ponuré jiné záležitosti než ty, o nichž se dnes mluví. 20

Osmý uzlík je spíše uzlem. I ten jsem nakonec překonal, ačkoli – vývoj vztahů mezi tátou a synem může být občas fakticky dost složitý. 22

Rozplétat **devátý uzlík** – znamená překonat trochu nostalgie, trochu údivu, ale i neporozumění. I tohle však patří k životu. 23

Rozmotáním **desátého uzlíku** přijdeme na to, že už v dětství se sice z kluka klube chlap, ale občas to zanechá uzel na duši. 25

Jedenáctý uzlík rozmotávám docela rád. Mně se opravdu zdá, že některé nejdůležitější věci jsem se naučil už v raném věku. 28

Uzlík v pořadí dvanáctý – k jeho rozvázání tak docela nedošlo, protože k tomu, aby se z kluka stal rafan, je potřeba něco víc než jen snaha. 29

Třináctka je prý nešťastné číslo, ale v **třináctém uzlíku** se o žádných nešťastných událostech nehovoří. Spíše o tom, jak všim, čím jsem chtěl být, bych býval byl rád. 31

Uzlík čtrnáctý, ten také rozmotávám doopravdy rád. Už vím, že některé překážky nemusejí být na překážku, když se s nimi člověk popere. Anebo když někdo pomůže. 32

Patnáctý uzlík šel rozvázat jako mašle na bonboniéře, protože svoji ženu Zuzanu miluji nade všechno na světě. 35

Šestnáctý uzel byl fakt ale docela nepříjemný. 37

Také rozmotávání **sedmnáctého uzlíku** mi dávalo zabrat. 38

Rozvazování **osmnáctého uzlíku** bylo v jistém směru událostí převratnou, protože čekat na výhry a přijmout prohru, to umí jen málokdo. 39

Devatenáctý uzlík rozvazuji s trochou smutku. 40

Dvacátý uzel jsem také nepřekonával nijak lehce. Mládí – to jsou totiž i jizvy, které zůstaly doteď. 43

Jednadvacátým uzlíkem se dostanu k pokladům. Každý je máme někde schované, ale jen ty opravdové, a ani nemusejí být ze zlata. Jednou za čas je vytáhneme – třeba ze staré krabice, z regálů, skříní, odkudkoliv. 46

Dvaadvacátým uzlíkem rozmotávám otázku: Pomáhají sny přežít skutečnost? 48

Uzlík třiadvacátý – ten když rozvážu, přijdu možná i na to, proč je pro mne herectví naplněním života. 50

Uzlík čtyřřadvacátý je opravdu zašmodrchaný. Jaký je pocit samoty uprostřed davu? 51

Uzlík pětadvacátý – ten je poněkud zapeklitější. I já samozřejmě poznal, že občas stačí málo a člověk prohrává, anebo také vítězí. 53

Rozmotávat šestadvacátý uzlík půjde celkem lehce, protože v některých otázkách i odpovědích mám zcela jasno. 53

Sedmadvacátý uzlík je opravdu jen docela nepatrný. Rozmotává lítěst, vlastně sebelítost. A ta nesmí trvat dlouho. 57

Osmadvacátým uzlíkem se můj život zašmodrchává jen zdánlivě. Rozvážu ho natotata. Je to mimo jiné příběh o šatníčkování. 57

Devětdvacátý uzel na provázku života byl trochu únavný, člověk si občas musí spočítat, co mu vlastně přinesla změna. 60

Třicítka zdolaných uzlíků – to už docela jde. Jenže na provázku života je uzlíků nepočítaně. 62

V **jednatřicátém uzlíku** rozmotávám otázku, zda opravdu platí ono doporučení, že co můžeme udělat dnes, nemáme nechávat na zítřek. A chci nabídnout jiný argument a sice že: Zítřka je také den. 63

Uzlík dvaatřicátý – mohl bych ho rozvazovat pořád. Mám dnes už dospělého syna Tomáše, druhorozený Martin je ještě malý. Chtěl bych své kluky vypravit do života s těmi nejdůležitějšími informacemi. Třeba i o lásce. Ovšem jestli se to podaří, nevím. Znáte to. 64

A co budeme rozvazovat v **třiatřicátém uzlíku**? Ještě zůstanu u témat, která bych se syny rád probral. 66

Se **čtyřiatřicátým uzlíkem** se ani moc potýkat nemusím. Někdy to za to nestojí. 68

Pětatřicátý uzlík, ten jsem rozvázal společně se synem Tomášem. Vzájemné pouto otců a synů se rodí křehce. 70

Šestatřicátý uzlík je přece jen trochu zašmodrchanější. Protože – je, nebo není pravda, že na učení není nikdy pozdě? 71

Sedmatřicátým uzlíkem dokážu, že jsem si uměl odskočit od herecké profese. Na začátku osmdesátých let jsem působil jako dramaturg a režisér v Divadelním studiu Josefa Skřivana, což bylo brněnské amatérské divadlo. 72

Osmatřicátý uzlík je důležité překonat, protože některé životní situace by občas mohly vydat na román. 73

Uzlík devětatřicátý – je pro mě spíše hračkou. Já si doopravdy myslím, že smích je tím nejlepším lékem na zármutek. A klaun že je velké dítě. Chci být ještě dlouho velkým dítětem. 76

Čtyřicátý uzal mi nejde trpělivě rozvazovat. Také já mívám občas pocit, že bych leckoho chtěl nejradši přetřhnout. 77

Jedenačtyřicátý uzlík je o maličkostech, které život udělaly krásnější. 79

Dvačtyřicátý uzlík? Klídek! Mám několik filmových rolí, které rozhodně nepatří k průměru. 80

Uzlík třiáctýřicátý: Když vám končí jedna etapa života, byť by byla vlečupěšná, máme důvod odpovědět si na to – PROČ? 82

Uzlík čtyřáctýřicátý: mám, nebo nemám vystoupit z rychlíku, kterým je můj život? 82

Pětačtyřicátým uzlíkem se vracím i nevracím zpět. V umění se věčně pokoušíme překročit vlastní stíny. Jsou v tom hledání, pokusy, je v tom i odvaha překročit vlastní nedokonalost. 84

Uzlík v pořadí už šestačtyřicátý půjde překonat trochu obtížněji. O sporných tématech se nikdo rád nebaví. Každý z nás máme ale nekonečně mnoho tváří. A také pravda má mnoho podob. Tvůrčí proces herce začíná právě u schopnosti vidět takto život. 86

Sedmačtyřicátý uzlík je jednodušší. I když – někdy nás život dokáže zmást. A co se zdá být jednoduché, vůbec jednoduché není. 88

Uzlík osmačtyřicátý – svědčí o tom, že je sice nutné co nejlíp zvládnout roli, ale je dobré vidět i dál. 89

Předposlední, **devětačtyřicátý uzlík** by měl být přece jen takový spíše nenáročný. Vždyť i v našem životě se střídají smutné okamžiky s humornými, a někdy se to i všelijak promíchá. Záleží prostě na úhlu pohledu. 90

Uzlík padesátý. Konec dobrý, všechno dobré? Možná by to tak mělo být. Každý uzlík je dobré rozvázat, i ten rádoby poslední. To až za chvíli zjistíte, že na provázku života těch uzlíků zbývá ještě pozeňnaně. 92

Příloha první: Novinář a já 94

Příloha druhá: Nejdůležitější divadelní, filmová a televizní inscenace 102

Příloha třetí: Z korespondence 104